

ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัด สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

สุปราณี นุบผามาเต

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัด สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์การในการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัด สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 103 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 6 ด้าน โดยมีลักษณะเป็นการประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือโดยการหาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับจำนวน 0.981 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (Independent Sample t-test) การเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการใน

โรงเรียนพระยามนธราชนครศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน วิเคราะห์โดยทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และนำไปทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามของวิธีเชฟเฟ (Scheff's Post hoc comparison) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้ 1. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนพระยามนธราชนครศรีพิจิตร สังกัด สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและ รายด้านอยู่ในระดับมาก 2. ครูที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน พระยามนธราชนครศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่ง เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้าน การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. ครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามน ธราชนครศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำไปทดสอบความ แตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของ Scheffe พบว่า โดยภาพรวม ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน น้อย กว่า 5 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

คำสำคัญ

ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ

บทนำ

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในปัจจุบันรัฐได้เน้นให้สถานศึกษาเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่ สำคัญยิ่งเพราะเป็นหน่วยงานปฏิบัติ และผลการจัดการศึกษาจะเป็นเช่นใดย่อมขึ้นอยู่กับปฏิบัติงาน ของสถานศึกษาซึ่งมีภารกิจหลัก คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนด ไว้ในหลักสูตร และบุคคลที่มีความสำคัญและมีบทบาทต่อการที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา โดยมีขอบข่ายงานสถานศึกษา ให้

ผู้บริหารสถานศึกษาอำนาจหน้าที่ในการบริหารการศึกษาในสถานศึกษาแบ่งออกเป็น 4 งาน คือ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบริหารงานบุคคล และงานบริหารทั่วไป ในสถานศึกษางานที่ถือว่ามีความสำคัญที่สุด คืองานวิชาการ และการบริหารงานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา ทั้งนี้เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาก็คือ การจัดการศึกษา คุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษา จึงอยู่ที่งานด้านวิชาการ ซึ่งจะประกอบด้วยงานด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การจัดบุคลากรที่เกี่ยวข้องการจัดส่งเสริมงานด้านวิชาการรวมถึงงานด้านวัดผลประเมินผล ขั้นตอนการดำเนินงานด้านวิชาการ จะมีขั้นวางแผนงานด้านวิชาการ ขั้นการจัดและดำเนินการ และขั้นส่งเสริมและติดตามผลด้านวิชาการหลักการบริหารงานด้านวิชาการคือหลักแห่งประสิทธิภาพและประสิทธิผล (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ 2553:7) จากความสำคัญของงานวิชาการผู้บริหารสามารถที่จะบริหารงานที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลต่อการพัฒนาโรงเรียน นักเรียน ให้บรรลุตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา นอกจากนี้แล้วผู้ที่มีส่วนสำคัญในการดำเนินงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพ ตามเป้าหมายการศึกษาของชาติ คือ ครู ซึ่งจะ เป็นผู้ ที่ เห็น ความ สามารถ ของ การ บริหาร วิชา การ ของ สถาน ศึกษา มาก ที่ สุด ดังนั้น ผู้วิจัย สนใจ จึง ได้ ศึกษา ความ พึง พอ ใจ ของ ครู ที่ มี ต่อ การ บริหาร งาน วิชา การ ใน โรงเรียน พระ ยาม น ราช ราช ศรี พิ จิตร์ สังกัด สำนักงาน เขต บาง บอน กรุงเทพมหานคร เพื่อ จะ นำ ผล การ ศึกษา ไป เป็น ข้อมูล ให้ กับ ผู้ บริหาร สถาน ศึกษา และ ทุก ฝ่าย ที่ เกี่ยว ข้อง ใน การ พัฒนา การ จัด การ เรียน การ สอน ให้ มี ประสิทธิภาพ อัน จะ ส่ง ผล ต่อ การ พัฒนา คุณ ภาพ ทาง วิชา การ ของ สถาน ศึกษา ต่อ ไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามน ราชราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและประสบการณ์ใน การปฏิบัติงาน

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มประชากร คือ ครูในโรงเรียนพระยามนราชราชศรีพิจิตร สังกัด สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 135 คน และได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 103 คน กำหนดขนาดตัวอย่าง

โดยใช้ตารางเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างใน ภาวิดา ชาราศรีสุทธิและคณะ, 2555) สุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย

ผู้วิจัยใช้แนวคิดและเครื่องมือของชिरากรณ์ อ่อนสลวย มาปรับปรุงพัฒนาโดยทำการวิจัยระหว่างวันที่ 1 เมษายน พ.ศ.2560 – 27 พฤษภาคม พ.ศ.2560

ตัวแปรที่ศึกษา คือ

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) และหาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.981 โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามส่วนบุคคลลักษณะเป็นแบบเลือกตอบจำนวน 2 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนชาติราษฎร์พิจิตร ตั้งกัฒ์สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ใน 6 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จำนวน 54 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (Independent t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และพบความแตกต่างได้นำไปทดสอบโดยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffe's Post hoc Comparison) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัย

ผลการผลการวิจัยสรุปเป็นข้อๆ ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 66.00 และรองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 ส่วนใหญ่เป็นครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 41.70 รองลงมาเป็นครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 5 – 10 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 และครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจำนวนน้อยที่สุด คือ น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20 ตามลำดับ

2. ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมพบว่ามีความพึงพอใจในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่เพศแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 และเมื่อพิจารณาเป็นรายได้พบว่าด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตาม

สมมุติฐานข้อที่ 2 ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของ Scheffe พบว่า โดยภาพรวม ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน น้อยกว่า 5 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปีขึ้นไป และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน น้อยกว่า 5 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน น้อยกว่า 5 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน น้อยกว่า 5 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ด้านการวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน น้อยกว่า 5 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปีขึ้นไป และด้านพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน น้อยกว่า 5 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร พบว่าประเด็นควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรกคือ ด้านการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี และด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้เนื่องจาก งานวิชาการเป็นหัวใจของสถานศึกษา ส่วนงานด้านอื่น ๆ เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้สถานศึกษา ดำเนินไปด้วยความราบรื่นเท่านั้น ผู้บริหารการศึกษาทุกคนควรจะได้รับผิดชอบเป็นผู้นำของครูในด้านวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของสถานศึกษา คือ การจัด

ประสบการณ์การเรียนรู้ การให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ตามความมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จูไรรัตน์ จันทไทย (2553) สมฤดี ธรรมทัศนานนท์ (2555), นราภรณ์ สุระ (2557) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายในแต่ละด้านได้ ดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก หลักสูตรสถานศึกษา ความสำคัญต่อการช่วยพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน สามารถชี้แนะให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้พยายามจัดมวลดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์บรรลุตามจุดหมายของการจัดการศึกษา หลักสูตรสถานศึกษาควรพัฒนาให้เด็กเกิดความสนุกสนานและความเพลิดเพลินในการเรียนรู้เปรียบเสมือนเป็นวิธีสร้างกำลังใจและเร้าใจให้เกิดความก้าวหน้าแก่ผู้เรียนให้ได้มากที่สุด มีความรู้สูงสุด สำหรับผู้เรียนทุกคน ควรสร้างความเข้มแข็ง ความสนใจ และประสบการณ์ให้ผู้เรียนและพัฒนาความมั่นใจ ให้เรียนและทำงานอย่างเป็นอิสระและร่วมใจกัน ควรให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้สำคัญ ๆ ในการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็นได้ ข้อมูลสารสนเทศ และเทคโนโลยีสื่อสาร ส่งเสริมจิตใจที่อยากรู้ อยากรู้อเห็น และมีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทธานี สงวนนาม (2551) ได้กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรเป็นองค์ความรู้เดิมที่จะต้องนำมาจัดให้เป็นระบบและมีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นรายวิชา ตลอดจนจัดทำสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของชุมชนและสังคม ตลอดจนคำนึงถึงความพร้อมและภูมิปัญญาท้องถิ่น กาญจณี โชติสุข และกิตติยา ทองแกมมาก (2552) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลกเขต 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุดผลการศึกษา พบว่า สภาพการบริหารงานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลกเขต 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุดตามความคิดเห็นของครูผู้สอนใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การพัฒนาการเรียนรู้และการพัฒนานักเรียนเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญในการจัดการกระบวนการให้ผู้เรียนเข้าสู่มาตรฐานและได้รับการพัฒนาตนเอง กระบวนการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ”ผู้สอนจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากการเป็นผู้บอกความรู้ให้จบไปในแต่ละครั้งที่เข้าสอน มาเป็นผู้เอื้ออำนวยอำนวยความสะดวก(Facilitator)ในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนกล่าวคือเป็นผู้กระตุ้นส่งเสริม สนับสนุนจัดสิ่งเร้าและจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน เกิดการพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของแต่ละบุคคล การจัดกิจกรรมจึงต้องเป็นกิจกรรมที่ ผู้เรียน ได้คิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ สร้างสรรค์ศึกษาและค้นคว้า ได้ลงมือปฏิบัติจนเกิดการเรียนรู้และค้นพบความรู้ด้วยตนเองเป็นสาระ ความรู้ ด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพงษ์ กลั่น ไพฑูรย์ (2552), พีรภักดิ์ ศิริวัฒน์กุล (2556)

1.3 ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน พบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ในด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีเป้าหมายสำคัญเพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรฯหรือนำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียน โดยตรง และนำไปปรับปรุงแก้ไขการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นรวมทั้งการนำไปใช้ในการพิจารณาตัดสินความสำเร็จทางการศึกษาของผู้เรียนการวัดผลและประเมินผลการศึกษา มีประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนการสอนเป็นอย่างดีเพราะว่าเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการตัดสินใจของครู ผู้บริหารและนักการศึกษา ซึ่งพอจะสรุป ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (อนันต์ ศรีโสภณ, 2522 : 1-2) ช่วยให้การทราบเกี่ยวกับพฤติกรรมเบื้องต้นของนักเรียน ครูก็จะรู้ว่านักเรียนมีความรู้พื้นฐานพร้อมที่จะเรียนในบทต่อไปหรือไม่ ถ้าหากว่านักเรียนคนใดยังไม่พร้อมครูก็จะหาทางสอนซ่อมเสริม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูปรับปรุงเทคนิคการสอนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพอีกด้วย ช่วยให้นักเรียนรู้ว่าตัวเองเก่งหรืออ่อนวิชาใด เรื่องใด ความสามารถของตนอยู่ในระดับใด เพื่อที่จะได้

ปรับปรุงตนเอง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของตนให้ดียิ่งขึ้น ช่วยให้แนะแนวการเลือก
วิชาเรียน การศึกษาต่อ การเลือกประกอบอาชีพของนักเรียนให้สอดคล้องเหมาะสมกับความรู้
ความสามารถและบุคลิกภาพ ตลอดจนช่วยให้สามารถแก้ปัญหาทางจิตวิทยา อารมณ์ สังคมและ
บุคลิกภาพต่างๆของนักเรียน ช่วยในการวางแผนการเรียนการสอน ตลอดจนการบริหารโรงเรียน ช่วย
ให้ทราบว่าต่อไปจะวางแผนงานโรงเรียนอย่างไร เช่น การจัดครูเข้าสอน การส่งเสริมเด็กที่เรียนดี การ
ปรับปรุงรายวิชาของโรงเรียนให้ดีขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้แล้วยังมีประโยชน์ต่อการคัดเลือกบุคคลเข้า
ทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ช่วยวินิจฉัยข้อบกพร่องในการบริหารงานของโรงเรียน
การสอนของครูและข้อบกพร่องของนักเรียน นอกจากนี้ยังนำไปสู่การวิจัย การทดลองต่าง ๆ อันจะเป็น
ประโยชน์ต่อการศึกษามาก (พิตร ทองชั้น, 2524 : 7) ช่วยให้ทราบว่าเด็กในปกครองของตนนั้น มีความ
เจริญงอกงามเป็นอย่างไร เพื่อเตรียมการสนับสนุนในการเรียนต่อ ตลอดจนการเลือกอาชีพของเด็ก ซึ่ง
สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัญญา เชื้ออินทร์ (2555), จุไรรัตน์ จันทไทย (2553) ซึ่งผลการวิจัยอยู่ใน
ระดับมากเช่นกัน

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงาน
วิชาการในโรงเรียนพระยามนธราชาศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดย
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การวิจัยในกระบวนการเรียนรู้ มุ่งให้ผู้เรียนทำวิจัย เพื่อใช้
กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถวิจัยในเรื่องที่สนใจหรือต้องการหาความรู้
หรือต้องการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ ซึ่งกระบวนการวิจัยจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิด ฝึกการวางแผน
ฝึกการดำเนินงานและฝึกหาเหตุผลในการตอบปัญหา โดยผสมผสานองค์ความรู้แบบบูรณาการเพื่อ
ให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง การวิจัยพัฒนาการเรียนรู้ มุ่งให้ผู้สอนสามารถทำวิจัย
เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้วยการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ วางแผนแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ เก็บ
รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ ผู้สอนสามารถทำวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม
การศึกษาที่นำไปสู่คุณภาพการเรียนรู้ ด้วยการศึกษวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ ออกแบบและพัฒนา
นวัตกรรมการเรียนรู้ ทดลองใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ เก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ผลการใช้
นวัตกรรมนั้น ๆ และผู้สอนสามารถนำกระบวนการวิจัยมาจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ด้วยการ
ใช้เทคนิควิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนจากการวิเคราะห์ปัญหา สร้างแนวทางเลือกในการแก้ไข
ปัญหา ดำเนินการตามแนวทางที่เลือก และสรุปผลการแก้ไขปัญหานั้นเป็นการฝึกทักษะ ฝึก

กระบวนการคิด ฝึกการจัดการจากการเผชิญสภาพการณ์จริง และปรับประยุกต์มวลประสบการณ์มาใช้
แก้ไขปัญหา การวิจัยพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา มุ่งให้ผู้บริหารทำการวิจัยและนำ
ผลการวิจัยมาประกอบการตัดสินใจ รวมทั้งจัดทำนโยบายและวางแผนบริหารจัดการสถานศึกษาให้
เป็นองค์กรที่น่าไป สู่คุณภาพการจัดการศึกษา และเป็นแหล่งสร้างเสริมประสบการณ์เรียนรู้ของผู้เรียน
อย่างมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฌัฐฐา สววิบูลย์ (2554) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าสภาพการจัดการ
เรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี พบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการ
บริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนชาติราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน
กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก นวัตกรรมมีความสำคัญต่อการศึกษา
หลายประการ ทั้งนี้เนื่องจาก ในโลกยุคโลกาภิวัตน์โลกมีการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านอย่างรวดเร็ว
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความก้าวหน้าทั้งด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ การศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการ
พัฒนาเปลี่ยนแปลงจากระบบการศึกษาที่มีอยู่เดิม เพื่อให้ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี
และสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาทางด้านศึกษาบางอย่างที่เกิดขึ้นอย่างมี
ประสิทธิภาพเช่นเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงทางด้านการศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเกี่ยวกับ
นวัตกรรมการศึกษาที่จะนำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาทางการศึกษาในบางเรื่อง เช่น ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ
จำนวนผู้เรียนที่มากขึ้น การพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย การผลิตและพัฒนาสื่อใหม่ ๆ ขึ้นมาเพื่อ
ตอบสนองการเรียนรู้ของมนุษย์ให้เพิ่มมากขึ้นด้วยระยะเวลาที่สั้นลง การใช้นวัตกรรมมาประยุกต์ใน
ระบบการบริหารจัดการด้านการศึกษาที่มีส่วนช่วยให้การใช้ทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปอย่างมี
ประสิทธิภาพ เช่น เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการใช้นวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสนเทศมา
ช่วยในการบริหารจัดการ เพื่อการ ตัดสินใจของผู้บริหารการศึกษาให้มีความรวดเร็วทันเหตุการณ์ ทัน
ต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก สามารถนำมาใช้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย
ของ วัชรระ เปี้ยกบุตร (2557), วาสนา กล้าน้อย (2556)

1.6 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า ความพึงพอใจของ
ครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนชาติราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน
กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ

การศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพสถานศึกษา มีความสำคัญยิ่ง คุณภาพการจัดการศึกษาเป็นสิ่งที่สังคมให้ความสนใจและห่วงใย สถานศึกษาจำเป็นต้องสร้างความเชื่อมั่นให้แก่สังคมว่า มีความสามารถในการจัดการศึกษาพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนมีคุณธรรม(ดี)มีความรู้(เก่ง) และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นครูดี ครูเก่ง มีคุณธรรม มีคุณภาพ และมีวิสัยทัศน์ที่สูงขึ้น ผู้บริหารเป็นมืออาชีพและเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นผู้นำทางวิชาการ มีจิตอาสา ประชาชนได้รับความสุขจากการจัดการศึกษาตามที่คาดหวัง สถานศึกษามีความเข้มแข็งและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน สอดคล้องกับวิสัยทัศน์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ที่กำหนดว่า “คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ” ภายใต้การขับเคลื่อนแนวทาง 4 ใหม่ คือ คุณภาพคนไทยยุคใหม่ ครูยุคใหม่ สถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ และการบริหารและการจัดการยุคใหม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา แก้วจันทร์เพชร และชยุต วิจิตรสุนทร (2556)

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีเพศแตกต่างกันต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธราธิราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 ยกเว้นด้านพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ทั้งนี้เนื่องจาก ธรรมชาติของเพศที่ต่างกัน ทำให้การปฏิบัติงานอาจเกิดปัญหาไม่เหมือนและไม่เท่ากัน โดยเพศหญิงอาจมีความละเอียด รอบคอบมากกว่าเพศชาย ทำให้การปฏิบัติงานในด้านวิชาการจึงไม่เกิดปัญหาไม่ต้องแก้ไขมากนัก ต่างจากเพศชายที่อาจมีปัญหาด้านงานเอกสารมากกว่าเพศหญิงและอาจบกพร่องในเรื่องของความละเอียด รอบคอบไปบ้าง ทำให้ประสิทธิภาพของงานแตกต่างกัน เมื่อประสิทธิภาพของงานได้ผลต่างกัน ย่อมทำให้เกิดความพึงพอใจในงานแตกต่างกันไปด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วาสนา กล้าน้อย(2556),สรัญญา วรรณศิลป์, (2556) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีเพศแตกต่างกันต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธราธิราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 ยกเว้นด้านพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ทั้งนี้เนื่องจาก ธรรมชาติของเพศที่ต่างกัน ทำให้การปฏิบัติงานอาจเกิดปัญหาไม่เหมือนและไม่เท่ากัน โดยเพศหญิงอาจมีความละเอียด รอบคอบมากกว่าเพศชาย ทำให้การปฏิบัติงานในด้านวิชาการจึงไม่เกิดปัญหาไม่ต้องแก้ไขมากนัก ต่างจากเพศชายที่อาจมีปัญหาด้าน

งานเอกสารมากกว่าเพศหญิงและอาจบ่งชี้ในเรื่องของความละเอียด รอบคอบไปบ้าง ทำให้ประสิทธิภาพของงานแตกต่างกัน เมื่อประสิทธิภาพของงานได้ผลต่างกัน ย่อมทำให้เกิดความพึงพอใจในงานแตกต่างกันไปด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วาสนา กล้าน้อย (2556), ศรีัญญา วรรณศิลป์, (2556) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 ยกเว้นด้านด้านพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ทั้งนี้เนื่องจาก ระยะเวลาในการทำงาน ในระยะแรกเริ่มเข้าทำงานบุคคลจะมีความพึงพอใจในการทำงานสูง และจะลดลงเรื่อย ๆ จนถึงปีที่ห้าหรือปีที่แปด จากนั้นจะเพิ่มขึ้นอีกเมื่อมีอายุการทำงานมากขึ้น ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านบุคคล คือคุณลักษณะส่วนตัวของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงาน เช่น ประสบการณ์ เพศ จำนวนสมาชิกในครอบครัวความรับผิดชอบอายุเวลาในการทำงานการศึกษาในระดับเงินเดือน แรงจูงใจในการทำงาน และ ความสนใจในงาน เป็นต้น ปัจจัยด้านงาน ได้แก่ ลักษณะงาน ทักษะในการทำงาน ฐานะทางวิชาชีพ ขนาดของหน่วยงาน ความห่างไกลของบ้านและที่ทำงาน สภาพภูมิศาสตร์ และโครงสร้างของงานเป็นต้นปัจจัยด้านการจัดการ ได้แก่ ความมั่นคงในงาน รายรับ ผลประโยชน์ โอกาสก้าวหน้า อำนาจตามตำแหน่งหน้าที่ สภาพการทำงาน เพื่อนร่วมงาน และความรับผิดชอบ เป็นต้นจากองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน จะเห็นได้ว่า ความสำเร็จของงานนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ บุคคล งาน และการบริหารจัดการ จะต้องมีความสัมพันธ์กัน หากองค์ประกอบใดขาดหาย ย่อมส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กรได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุภาพ วาทีทอง (2551), วัชระ เปี้ยกบุตร (2557), จินดา ทรัพย์เมฆ (2549) อภิปรายผลรายด้าน ได้ดังนี้

3.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน น้อยกว่า 5 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัด สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจาก หลักสูตรสถานศึกษา มีความสำคัญต่อการช่วยพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน สามารถชี้แนะให้ผู้บริหาร

สถานศึกษา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้พยายามจัดมวลประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์บรรลุตามจุดหมายของการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชระ เปียกบุตร (2557) , จินดา ทรัพย์เมฆ (2549), นราภรณ์ สุระ (2557)

3.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน น้อยกว่า 5 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัด สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ เนื่องจาก ครูที่มีประสบการณ์น้อยมีการเรียนรู้กระบวนการจัดการเรียน การสอนแบบใหม่ๆยุคที่มนุษย์เราจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยี ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ครูที่มีประสบการณ์น้อยได้รับการพัฒนา ในกระบวนการจัดการเรียนรู้เนื่องจากประสบการณ์ในการจัดการเรียนสอนยังไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นราภรณ์ สุระ (2557), จุไรรัตน์ จันทไทย (2553),ทอง วิริยะจารุ (2551)

3.3 ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน น้อยกว่า 5 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัด สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ในด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน อยู่ในระดับมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจาก ครูที่มีประสบการณ์น้อย ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านการวัดและประเมินผล ได้รับการโอกาสการเข้าอบรม ศึกษาดูงานที่เกี่ยวกับงานประเมินผลทางการศึกษา ทำให้เกิดความคล่องตัว ปฏิบัติงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษาได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทอง วิริยะจารุ (2551), จุไรรัตน์ จันทไทย (2553),ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์ (2552)

3.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน น้อยกว่า 5 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัด สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ในด้านการวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจากการวิจัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ผลของการ

วิจัยจะช่วยให้ครูผู้สอนนำไปพัฒนางานการเรียนการสอนของตนเอง ในปัจจุบันนี้ได้ส่งเสริม ให้ครู ทำการวิจัยในชั้นเรียน และครูรุ่นใหม่ ๆ ที่ก้าวเข้ามา และยังมีประสบการณ์ในการทำงานน้อยจะให้ความสนใจในการวิจัยและพัฒนา เพราะนอกจากจะช่วยขยายองค์ความรู้ เทคนิคการสอน และ นวัตกรรม ด้านการเรียนการสอนแล้ว ยังช่วยให้ผู้สอนนั้น การพัฒนาการทำงานของตนเองให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพริกิตต์ ศิริวัฒน์กุล (2556),สุกัญญา เชื้ออินทร์ (2555)

3.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน น้อยกว่า 5 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัด สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ในด้านพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี อยู่ในระดับมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจากครูรุ่นใหม่ มีประสบการณ์น้อย จะต้องรู้เท่าทันเทคโนโลยีและนำเทคโนโลยีเหล่านั้น ไปใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ จึงจำเป็นต้องสร้างเยาวชนของชาติเพื่อเข้าสู่สังคมยุคใหม่โดยการ จัดสภาพแวดล้อมใหม่ทางการศึกษาทั้งในด้านเนื้อหา สื่อ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นการบูรณาการนวัตกรรมเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นปัจจัย ที่สำคัญประการหนึ่งในการปฏิรูปการศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อการเรียนการสอนเพื่อให้ครูกับนักเรียน มีความเข้าใจตรงกัน และเพื่อให้เด็กสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆไปปรับเข้าใช้กับชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วาสนา กล้าน้อย, (2556) สรัญญา วรรณศิลป์, (2556)

3.6 ด้านพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา พบว่า ความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัด สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ในด้านพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้เนื่องจาก ครูทุกคนในสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา อย่างชัดเจนและได้รับการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาจะทำให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีโอกาสได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการและการพัฒนาการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทิดชัย ไสยลักษณ์ และ ทองม้วน นาเสงี่ยม (2557),ทอง วิริยะ จารุ (2551),กาญจณี โชติสุข และกิตติยา ทองแก่นนาค (2552)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเพิ่มการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร รวมทั้งปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสม และทั่วถึงอย่างสม่ำเสมอ

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ จัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษาในการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยครอบคลุมแหล่งภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

1.3 ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนและดำเนินการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากกระบวนการการปฏิบัติงานและผลงาน ตามสภาพจริง

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาต้องจัดการอบรมเพื่อพัฒนาการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย การบริหาร การจัดการและการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษา

1.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาต้องจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการเรียนการสอนและพัฒนางานวิชาการ

1.6 ด้านพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาต้องส่งเสริม จัดทำรายงานประจำปีเป็นรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาที่สะท้อนคุณภาพผู้เรียนและผลสำเร็จของการบริหารจัดการศึกษาและครอบคลุม มาตรฐานของสถานศึกษา ต้องสร้างเครื่องมือที่หลากหลายครอบคลุมทุกมาตรฐานและตัวบ่งชี้ และกำหนดผู้รับผิดชอบให้ชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพระยามนชาตุราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

2.2 ควรศึกษาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาโรงเรียนพระยามนชาตุราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

2.3 ควรศึกษาพฤติกรรมของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงาน
วิชาการในโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร
เอกสารอ้างอิง

- กาญจณี โชติสุข และกิติยา ทองแถมนาค (2552). การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 1
- จุไรรัตน์ จันทไทย (2553) ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ในเขตอำเภอภูพาน
- จินดา ทรัพย์เมฆ. (2549). ความพึงพอใจของครูในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร-
สถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- นราภรณ์ สุระ (2557).ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 อำเภอห้วยทับทัน
จังหวัดศรีสะเกษ
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). การบริหารงานวิชาการ.กรุงเทพมหานคร:
สมมิตร- ออฟเซท.
- วัชระ เป็ยกบุตร (2557).ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
ในกลุ่มเทพกระษัตรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต
- เทิดชัย ไสยลักษณ์ และ ทองม้วน นาเสงี่ยม (2557).ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2
- ทอง วิริยะจารุ (2551).ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนอนุบาลนครราชสีมา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1
- ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์ (2552).ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ในอำเภอโคกเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2
- สมฤดี ธรรมทัศนานนท์ (2555).ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ
ของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร